

Bila je to desetogodišnja i teška trudnoća, ali Rio Tinto je konačno izneo izvodljiv sporazum sa mongolskom vladom o napredovanju ogromnog projekta bakra vrednog 9,7 milijardi dolara, Oiu Tolgoi.

Kako god ovo bilo, Rio može samo da bude zahvalan što Mongolija nije dom nevakcinisanoj teniskoj zvezdi kojoj je uskraćena prilika da igra na Australijan openu.

Prošle nedelje i samo nekoliko dana nakon što je Novak Đoković deportovan iz Australije, Vlada Srbije je pokidala licence Rio Tintu za litijumski projekat vredan 3,3 milijarde dolara. Činilo se da je deportacija teniske zvezde kap koja je prelila srpsku vladu koja se suočava sa izborima i plimom javnog protivljenja ekološkim rizicima litijumskog projekta. Činilo se da je srpska javnost podjednako ogorčena zbog tretmana australijske vlade prema svom nacionalnom teniskom blagu.

Nikakva diplomatija iz Rija ili velikodušni ustupci ne bi mogli da spasu njegov trenutni odnos sa Srbijom - uprkos činjenici da je izvršni direktor Rija Jakob Stausholm u utorak za Sidnej Morning Herald i Ejdz rekao da „ostaje nade“.

Ali Stausholm je iskoristio svoje diplomatske veštine i pozamašan bilans Rija da bi sklopio mir sa Mongolijom.

Ovaj ranije toksični odnos između Rija i mongolske vlade zahtevao je ozbiljne ustupke da bi se mongolski parlament uverio u svoju suverenu korist.

Rio je morao ili da ispali novčanu pušku ili rizikuje da zastoj traje godinama.

Ovo je postignuto tako što se Rio odrekao zajma od 3,3 milijarde dolara koji je dao vladi i pristao da na kraju Mongolija isporuči energiju za projekat. (Sa svoje strane, Mongolija će dozvoliti Riju da u kratkom roku nastavi svoj ugovor o snabdevanju električnom energijom sa Kinezima.

Stausholm je jasno zauzeo stav da bi negativan uticaj koji će ovi ustupci imati na povratke iz Oiu Tolgoija bio manje zabrinjavajući nego napuštanje ključne podzemne faze projekta.

To je projekat koji je prožet neslogom, iskusio je vreme i troškove i geološke probleme i koji je uzastopno bio u rukovodstvu Rija.

Pre samo godinu dana Rio je pretio da će se povući iz važnog elementa podzemnog rudarstva u projektu ukoliko mongolska vlada ne da koncesije.

Ali u utorak ujutro Stausholm je zabilježio godinu dana na poslu u Riju tako što je sjedio na aerodromu Ulan Bator u Mongoliji na putu do lokacije Oiu Tolgoi da se sastane sa premijerom, Oiun-Erdene Luvsannamsrai, na ceremoniji presecanja vrpce o kojoj je rekao da je "super uzbuđen".

Iako nisu svi pokloni vezani za ovaj dogovor - od kojih je najznačajniji poreski tretman - glavne prepreke su prevaziđene.

To nije bio dogovor jednog čoveka. Svakako je pomoglo to što je izvršni direktor bakarne divizije u Riju, Bold Baatar, rođen u Mongolu.

Ugovor predstavlja prvu veliku pobjedu za Stausholm čiji je više diplomatski i kolegijalni stil

u oštroj suprotnosti sa stilom njegovog prethodnika, Žan Sebastijen Žaka koji je napustio kompaniju nakon što je Rio uništio kulturno značajnu klisuru Juukan u Zapadnoj Australiji. Iako je Juukan kaos koji su napravili prethodni režimi u Riju, on će testirati Stausholmove pregovaračke i kompromisne veštine - a ostalo je još mnogo toga da se uradi.

Sređivanje Mongolije biće dobrodošla pobeda za Rio Tinto - koji je pogođen brojnim problemima - od kojih je najznačajnija slaba godišnja proizvodnja rude gvožđa u Zapadnoj Australiji.

Veći fokus na upravljanje pitanjima autohtonog nasleđa je uticao na proizvodnju, ali Rio, kao i drugi proizvođači iz Zapadne Australije, takođe je morao da se nosi sa nedostatkom veština vezanim za COVID-19 i kišom.

Međutim, čini se da su i BHP i Fortescue bolje rešili izazove pandemije i sa manjim uticajem na proizvodnju u svojim decembarskim kvartalima.

Izvor: smh.com.au